

Intehral'noyi Kul'turolohiyi 2. RITUAL. L'viv. S. 18–31. [in Ukrainian]

8. Seyko, N. A. (2008). Dobrochynnist' u sferi osvity yak chynnyk sotsializatsiyi riznykh katehoriy ditey v Ukraini (XIX – pochatok XX stolittya). [Philanthropy in the field of education as a factor in the socialization of different categories of children in Ukraine (XIX – early XX centuries)]. Visn. Zhytomyr. derzh. un-tu im. I. Franka. Vyp. 38. S. 41–44. [in Ukrainian]

9. Yastrebov, V. (1895). Obryadove postryh ditey [Ceremonial haircut of children]. KS – Kyuiv, 1895. T. LI. S. 1–2. [in Ukrainian]

10. Yastrebov, V. (1894). Materialy z etnografiyi Novorosyys'koho krayu, zibrani V. Yastrebovym v Oleksandriys'komu ta Yelysavethrads'komu povitakh Khersons'koyi huberniyi [Materials from the ethnography of the Novorossiysk region, collected by V. Yastrebov in Oleksandriy and Yelysavetgrad districts of Kherson province]. Odesa. 202 s. [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ФІЛОНЕНКО Оксана Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки та спеціальної освіти Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: професійна підготовка майбутнього викладача; розвиток освіти й педагогічної думки в Україні у другій половині XIX – XX столітті.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

FILONENKO Oksana Volodymyrivna – Doctor of Pedagogy, Professor, Professor of the Department of Pedagogy and Special Education of Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University.

Scientific interests: professional training of the future teacher; development of education and pedagogics in Ukraine in the 2nd half of the 19th – 20th centuries.

Стаття надійшла до редакції 10.01.2025 р.

УДК 378.147

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-217-73-77

ЧЖЕН Міншен –

аспірант Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-1729-9279>

e-mail: 1140354116@qq.com

ШУМСЬКИЙ Олександр Леонідович –

доктор педагогічних наук, професор,

професор кафедри іноземних мов та міжкультурної комунікації Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9498-7509>

e-mail: oll123@ukr.net

ДО ПИТАННЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНІЙ ОСВІТІ КНР

У статті показано, що в умовах глобалізації, соціально-економічного зростання та промислової трансформації у КНР професійно-технічна освіта стала важливим компонентом соціально-економічного розвитку країни. Доведено, що основою для побудови гармонійного суспільства в Китаї і ключовим елементом модернізації системи освіти в цілому і професійно-технічної освіти зокрема є соціальна, в тому числі й освітня, справедливість. Освітня нерівність стосується відмінностей у соціальних, економічних, культурних, регіональних та інших аспектах, що призводить до контрастів у плані доступу певної частки учнівської молоді до якісних освітніх ресурсів, що, своєю чергою, впливає на їхню академічну успішність і фахову конкурентоспроможність, а також обмежує перспективи розвитку.

У ході дослідження виявлено, що, незважаючи на ефективні реформи в освітній політиці уряду, в професійно-технічній освіті Китаю все ще існують істотні проблеми, які значною мірою ускладнюють реалізацію мети професійно-технічної освіти щодо соціальної справедливості, зокрема: нерівномірний розподіл освітніх ресурсів серед регіонів; відмінності щодо рівнів економічного розвитку; низьке соціальне визнання освіти, одержаною в «непрестижних» частинах країни; недостатня інтеграція промисловості та освіти; відсутність органічного зв'язку та розрив між змістом навчальних програм і реальним ринковим попитом; нестача кваліфікованих викладачів тощо.

З метою подолання викликів, зумовлених освітньою нерівністю, у роботі запропоновано конкретні стратегії перспективного розвитку професійно-технічної освіти на засадах соціальної справедливості, а саме: оптимізація освітньої політики щодо підтримки майбутніх фахівців професійно-технічної галузі для модернізації промисловості Китаю в період економічної трансформації; створення надійної законодавчої та політичної бази для забезпечення рівного доступу до освіти і заборона будь-якої форми дискримінації та відчуження; забезпечення справедливого розподілу освітніх ресурсів; інтеграція промисловості та освіти, а також відповідність між стандартами щодо професійних навичок і попитом на ринку праці; реформування змісту навчальних програм та вдосконалення методів навчання, щоб забезпечити їх відповідність темпам промислового розвитку; підвищення професійного рівня викладачів. Пропоновані стратегії перспективного розвитку професійно-технічної освіти в Китаї дозволять підвищити рівень освітньої справедливості, гарантуючи кожному громадянину доступ до високоякісних освітніх ресурсів і можливостей, і сприятимуть соціальному прогресу в державі в цілому.

Ключові слова: професійно-технічна освіта в КНР, соціальна справедливість, освітня нерівність, соціально-економічний розвиток, стратегії.

ZHENG Mingsheng –

postgraduate student of

Simon Kuznets Kharkiv National Economic University

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-1729-9279>

e-mail: 1140354116@qq.com

SHUMSKYI Oleksandr Leonidovych –

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,

Professor at the Department of Foreign Languages and Cross-cultural Communication of Simon Kuznets

Kharkiv National Economic University

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9498-7509>

e-mail: oll123@ukr.net

TO THE ISSUE OF JUSTICE IN VOCATIONAL EDUCATION IN THE PRC

In the research paper we have shown that in the context of globalization, socio-economic growth and industrial transformation in the PRC, vocational education has become an important component in the country's socio-economic development. It has been proven that the basis for building a harmonious society in China and a key element of the education system modernization in general and vocational education in particular is social justice, including the educational sphere. Educational inequality refers to differences in social, economic, cultural, regional and other aspects, which lead to contrasts in access of a number of students to quality educational resources, which, in turn, affects their academic performance and professional competitiveness, and also limits development prospects.

Within the study we have found out that, despite the effective reforms in the government's educational policy, there are still significant problems in China's vocational education that significantly impede the realization of the vocational education goal regarding social justice, in particular: uneven distribution of educational resources among regions; differences in levels of economic development; low social recognition of education received in "unprestigious" parts of the country; insufficient integration of industry and education; lack of organic connection and gap between the content of curricula and real market demand; shortage of qualified teachers, etc.

In order to overcome challenges caused by educational inequality, we propose specific strategies for the promising development of vocational education on the basis of social justice, namely: optimizing educational policies to support future vocational education professionals for the modernization of China's industry during the period of economic transformation; creating a reliable legislative and policy framework to ensure equal access to education and prohibiting any form of discrimination and exclusion; ensuring fair distribution of educational resources; integrating industry and education, as well as matching vocational skills standards with labor market demand; reforming the content of curricula and improving teaching methods to ensure their compliance with the pace of industrial development; improving the professional level of teachers. The proposed strategies for the future development of vocational education in China will enable increasing the level of educational equity, guaranteeing every citizen access to high-quality educational resources and opportunities, and will contribute to social progress in the country as a whole.

Key words: vocational education in the PRC, social justice, educational inequality, socio-economic development, strategies.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У контексті сучасної економічної глобалізації підтримка знань, науки і технологій стала необхідною умовою для виживання всіх країн. Важливою рушійною силою прогресу людства в сучасній цивілізації є освіта, адже саме освіта відіграє важливу роль в економічному процвітанні, національній безпеці, технологічному прогресі та довгостроковій соціальній стабільності.

Освіту в Китаї було визначено як один з ключових напрямів національного розвитку. Провідну роль у забезпеченні економічного зростання країни відіграє, насамперед, професійно-технічної освіти, яка розглядається як невід'ємний компонент стратегії сталого розвитку Китаю. Незважаючи на те, що в багатьох програмних документах чітко визначено шляхи вдосконалення професійно-технічної освіти та підкреслюється її важливе значення в суспільстві, все ще існують певні проблеми, які створюють труднощі для деяких груп населення щодо отримання якісної професійної освіти, тим самим негативно впливаючи на процес сталого та ефективного розвитку професійно-технічної освіти на засадах освітньої справедливості, а отже і на досягнення соціальної гармонії у суспільстві. Тому питання соціальної справедливості і рівності в освіті, в тому числі й професійно-технічній, дедалі частіше привертають увагу сучасних китайських науковців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У багатьох роботах аналізується поточний стан, можливості та проблеми професійно-технічної освіти в Китаї (С. Цзи, Х. Ван., Ю. Лін, Сі. Джин, Л. Ван. Ц. Цзінь та ін.); вивчається прогресивний досвід інших країн щодо розбудови професійно-технічної освіти на засадах соціальної

справедливості (Ц. Чжан, І. Чжан); даються поради та рекомендації щодо сприяння соціальній справедливості через реформування та розвиток професійно-технічної освіти (Т. Шень, Ч. Чжень., Р. Лі, Л. Йін, Ю. Ван). Зокрема, в статті під назвою «Про проблеми та заходи протидії рівності в професійно-технічній освіті в Китаї», опублікованій у 2020 році в журналі «Технології та розвиток підприємств», Д. Тан висловив занепокоєння поточною ситуацією стосовно справедливості в професійно-технічній освіті в Китаї та надав пропозиції щодо вирішення проблем нерівності. Того ж року С. Шень опублікував статтю під назвою «Потенціал професійно-технічної освіти для сприяння соціальній справедливості» у збірнику «Інформаційний бюлетень професійної освіти», в якій обґрунтовується важливість професійно-технічної освіти в аспекті підвищення загальної соціальної справедливості та надається всебічний аналіз її позитивного впливу на соціальну справедливість на основі макроперспектив. Крім того, Ц. Чжу, досліджуючи невід'ємний зв'язок та інтерактивний механізм між справедливістю в професійній освіті та соціальною справедливістю взагалі, розробив теоретичну основу для більш глибокого розуміння ролі професійно-технічної освіти в досягненні соціальної справедливості. Розвиваючи цю тему, П. Сюй у роботі «Соціальна справедливість та економічна ефективність: історична логіка професійно-технічної освіти», опублікованій на Форумі професійної освіти 2020 року, розглядає взаємодію між професійною освітою, соціальною справедливістю та економічною ефективністю в історичному процесі з точки зору типології, розширення широти та глибини розуміння в цій галузі.

Однак, незважаючи на те, що у вищеведених статтях містяться багатовимірні перспектива та ґрунтовний аналіз взаємозв'язку між професійно-технічною освітою та соціальною справедливістю, станом на сьогодні існує все ще недостатньо досліджень конкретних механізмів забезпечення ефективності професійно-технічної освіти стосовно до розповсюдження соціальної справедливості. Цим пояснюється доцільність проведення подальших наукових розвідок питання практичної реалізації ідеї справедливості в освіті та в суспільстві взагалі за рахунок низки відповідних стратегій у професійно-технічній освіті.

Мета даної статті – проаналізувати сучасний стан розвитку професійно-технічної освіти в Китайській Народній Республіці та існуючі на сьогодні проблеми в означеній освітній галузі щодо соціальної справедливості, а також окреслити реальні кроки, необхідні для оптимізації системи професійно-технічної освіти на засадах соціальної справедливості, що сприятиме покращенню існуючого стану та подальшому процвітанню сфери освіти Китаю.

Виклад основного матеріалу дослідження. Освіта являє собою широко поширену в людському суспільстві соціальну діяльність, спрямовану на набуття знань, виховання та розвиток різноманітних здібностей і якостей особистості [1]. Освіта – це не лише традиційний спосіб культурного успадкування, але й важливий чинник стимулювання економічного розвитку суспільства на шляху до соціального прогресу, суспільної злагоди та особистісного зростання. Взаємозв'язок між освітою та соціальним розвитком в КНР відображається у просуванні соціальної справедливості через освіту, коли кожна особа має рівний доступ до освіти, має можливість покращити особисті здібності та підвищити рівень власної конкурентоспроможності на ринку праці, результатом чого має стати досягнення соціальної гармонії та стабільності за рахунок подолання розриву між людьми [2].

На подвійному тлі глобальної економічної інтеграції, трансформації та модернізації економіки Китаю одним із векторів соціально-економічного розвитку країни стала професійно-технічна освіта, яка виникла на основі довгої історії ремісничої освіти. Проте, після реформи та запровадження в країні політики відкритості в минулому столітті, зі швидким розвитком китайської економіки, професійно-технічна освіта стала не лише способом підвищення кваліфікації та працевлаштування. Поступово була сформована багаторівнева система професійно-технічної освіти, яка охоплює два рівні: середню і вищу професійно-технічну освіту. Вищу професійно-технічну освіту на рівні бакалавра можна отримати у професійно-технічних коледжах, орієнтованих на культивування талантів у галузі техніки та технологій і задоволення суспільного попиту на висококваліфікованих фахівців технічної галузі [3].

З безперервним прогресом системи державного управління Китаю також прискорюється і законодавча робота в плані вдосконалення професійно-технічної освіти. Уряд реалізує

реформи і постійно вживає заходів для сприяння популяризації та покращенню її якості. Так, завдяки оприлюдненню та перегляду Закону про професійно-технічну освіту Китайської Народної Республіки та іншим нормативним актам [4] було зміцнено інституційні гарантії, закріплено чітку правову основу для забезпечення правового захисту здорового розвитку і вдосконалення професійно-технічної освіти, а саме: було підвищено соціальний статус професійно-технічної освіти, збільшено інвестування соціальних ресурсів, забезпечено постійне зростання рівня якості освіти та ефективності розвитку талантів. Ці заходи заклали міцну основу для досягнення цілей модернізації освіти.

Слід зазначити, що на розвиток професійно-технічної освіти істотний вплив здійснюють державна політика, ринковий попит, а також тенденція переходу професійно-технічної освіти від кількісного розширення до якісного вдосконалення. Так, зі збільшенням уваги до професійно-технічної освіти уряд, підприємства та різні сектори суспільства збільшили обсяги інвестування, сприяючи поступовому зсуву суспільної думки щодо професійно-технічної освіти в позитивний бік [5]. Крім того, з метою адаптації до мінливих вимог індустріалізації, інформатизації, маркетизації та інтернаціоналізації професійно-технічна освіта сьогодні зазнає значної структурної перебудови, причому основний акцент робиться на балансі між економічним розвитком і соціальною справедливістю. Наприклад, зважаючи на швидкий розвиток економіки, було зроблено деякі кроки в напрямі поєднання професійно-технічної освіти з промисловим попитом та заохоченням співпраці між університетами та підприємствами, щоб взрощувати більше талантів, які відповідають потребам соціально-економічного розвитку, сприяючи таким чином реалізації політики соціальної справедливості [6].

Ефективність розвитку професійно-технічної освіти тісно пов'язана із соціальною справедливістю, яка є ключем до підвищення здатності професійно-технічної освіти служити економічному розвитку держави. Проте, в результаті всебічного дослідження та аналізу питання досягнення соціальної справедливості в професійно-технічній освіті Китаю було встановлено, що на сьогодні в країні існує ще багато не вирішених проблем, які не лише стримують розвиток професійно-технічної освіти, заважають запровадженню інновацій у професійно-технічну освіту щодо підвищення відповідальності в плані розповсюдження соціальної справедливості, але й негативно впливають на соціальну стабільність і злагоду китайського суспільства в цілому.

У Китаї спостерегаються різні нерівності та обмеження означеної сфери, з якими стикається процес швидкого розвитку, включаючи вплив регіональних відмінностей, економічного рівня, культурного середовища та інших чинників на професійну освіту. Однією з найбільш нагальних проблем є нерівномірний розподіл освітніх ресурсів у регіони з різним рівнем економічного розвитку. Зокрема, аналіз показав, що існує значний розрив у

ресурсах між розвиненими прибережними регіонами східного Китаю та малорозвиненими районами центрального та західного Китаю. Також важливим викликом, що стоїть перед сучасною освітою, є проблема дисбалансу між розвитком міської та сільської освіти. Міські та більш забезпечені території мають цілком прийнятні освітні ресурси, тоді як сільські та слабозвинені території характеризуються певним дефіцитом освітніх ресурсів [7].

Цей розрив безпосередньо впливає на загальну якість освіти та багато в чому формує загальну куртину ринку праці. Так, у деяких районах приміщення закладів професійно-технічної освіти та навчальне обладнання є відносно відсталими, а нестача висококваліфікованих викладацьких кадрів призводить до неефективного викладання, що є причиною несправедливості стосовно до студентів, які живуть у бідних або віддалених районах.

Значний розрив у якості освіти проявляється не лише в знаннях і здібностях студентів, але й у змісті освіти, методах навчання та оцінюванні якості освіти, що створює труднощі для студентів у цих регіонах і впливає на їхній майбутній професійний розвиток і конкурентоспроможність. У той же час освітня нерівність посилює соціальну нерівність і розкол, оскільки деякі регіони та групи мають значно нижчий рівень освіти, ніж інші, що призводить до втрати талантів і нерівномірного регіонального розвитку, а також посилює соціальну несправедливість і протиріччя [8].

Сучасна система вступних іспитів до коледжу та система оцінювання також мають спільні проблеми, такі як використання балів як єдиного критерію оцінювання та орієнтованість освіти виключно на отримання якомога більш високих балів на іспитах. Така система та вектор на оцінювання призводять до відсутності інноваційного духу та практичних здібностей серед підготовлених студентів, що, своєю чергою, впливає на якість освіти та перешкоджає втілення в життя мети щодо розвитку талантів [9].

Наявність цих практичних проблем певною мірою обмежує реалізацію мети побудови оновленої системи професійно-технічної освіти на засадах соціальної справедливості. Забезпечення справедливості в освіті є довгостроковим завданням, яке вимагає спільних зусиль уряду, шкіл, навчальних закладів та всіх верств населення.

На основі глибокого розуміння соціальної справедливості ми пропонуємо стратегії перспективного розвитку професійно-технічної освіти.

Першочерговим завданням є створення надійної законодавчої та політичної підґрунтя для забезпечення того, щоб кожен міг однаково користуватися правом на освіту. Уряд має прийняти відповідні закони та проводити планомірну політику, щоб заборонити будь-яку форму дискримінації та відчуження, забезпечивши рівний доступ до освіти кожному громадянину.

Водночас необхідно сформулювати та впровадити відповідну політику для забезпечення справедливого розподілу освітніх ресурсів. Уряд має збільшити інвестиції в освіту для незаможних і сільських районів, покращити постачання освітніх

ресурсів і забезпечити кожному студенту доступ до високоякісних освітніх можливостей.

Практика рівності в освіті вимагає створення надійної системи, в тому числі й професійно-технічної освіти, що передбачає реформування змісту навчальної програми та вдосконалення методів навчання, щоб забезпечити їх відповідність темпам промислового розвитку. Заклади професійно-технічної освіти мають активно заохочувати справедливість в освіті, задовольняти навчальні потреби і приділяти увагу зростанню та розвитку кожного студента, не зважаючи на відмінності в інтелекті, стилях навчання, культурному середовищі та інших аспектах; створювати індивідуальні плани навчання і викладання та гарантувати, що кожний студент може повною мірою реалізувати свій потенціал. Методи навчання мають бути різноманітними, зосереджуючись на розвитку креативності та здібностей критичного мислення.

Обов'язково сім'ї, суспільство та заклади професійно-технічної освіти повинні працювати разом, щоб створити сприятливе і позитивне освітнє середовище та культурну атмосферу, підвищити якість освіти та освітню обізнаність студентів, стимулювати їхню пізнавальну активність та прагнення до саморозвитку та самовдосконалення впродовж життя.

Щоб досягти справедливості в професійно-технічній освіті, окрім збільшення фінансової допомоги студентам і оптимізації розподілу освітніх ресурсів, необхідно також зосередитися на зміцненні системи підготовки викладачів та управлінських кадрів. Викладачі є запорукою рівності в освіті, і вони мають володіти професійними знаннями та здібностями, щоб задовольняти освітні потреби різних студентів. Тому навчальні заклади вищої професійно-технічної освіти мають посилити підготовку викладацького складу, підвищити рівень їх викладання та професійну майстерність. Водночас заклади освіти мають створити наукові механізми управління для забезпечення раціонального використання та справедливого розподілу освітніх ресурсів. Практика справедливості у сфері професійно-технічної освіти вимагає інтеграції розвитку фахових навичок і ринку праці. Доцільно серйозно дослідити питання відповідності між стандартами професійних навичок і попитом на ринку праці; проаналізувати дані щодо працевлаштування та ринкові вакансії для випускників закладів професійно-технічної освіти з метою вдосконалення навчальних курсів, кращої адаптації до змін ринку та задоволення потреб підприємств. Наприклад, курси можуть бути скориговані спеціально для задоволення вимог до навичок у певній галузі, щоб підвищити конкурентоспроможність випускників у працевлаштуванні.

Ситуація відповідності між стандартами професійної кваліфікації та попитом на ринку праці стосується вимог до кваліфікації, необхідних у конкретній галузі; «попит на ринку праці» означає фактичний попит на відповідні таланти на ринку. Щоб подолати виклики, спричинені освітньою нерівністю, необхідно досягти активного сприяння участі соціуму, що є складною соціальною

проблемою, яка потребує об'єднаних зусиль уряду, закладів середньої та вищої професійно-технічної освіти, шкіл, родин та всіх секторів суспільства. Всі сторони повинні брати активну участь у практиці освітньої справедливості, виконувати свої відповідні ролі та спільно забезпечувати рівні можливості для отримання освіти для всіх.

Як бачимо, практика освітньої справедливості є довгостроковим і постійним завданням, яке потребує спільних зусиль усіх верств суспільства. Лише завдяки справедливій системі освіти, включаючи й професійно-технічну, та рівним освітнім можливостям кожен може повною мірою реалізувати власний потенціал і зробити внесок у розвиток і прогрес суспільства.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Професійно-технічна освіта є важливою соціальною проблемою, яка охоплює кілька сфер, таких як економіка, суспільство та освіта. В умовах сьогодення професійно-технічна освіта поставлена на висоту національної стратегії, а її соціальний статус і вплив стають дедалі помітнішими.

Соціальна справедливість є основою для побудови гармонійного суспільства і ключовим елементом для системи професійно-технічної освіти в Китаї. Тому питання освітньої нерівності є глобальною проблемою, вирішення якої вимагає спільних зусиль усього суспільства.

Щоб досягти рівності в професійно-технічній освіті, необхідно створити надійну законодавчу базу та проводити відповідну політику уряду, спрямовану на усунення бар'єрів для різних груп в одержанні освіти; досягти збалансованого розподілу ресурсів і захистити право кожної людини на справедливе отримання освіти; реформувати зміст навчальної програми і забезпечити її відповідність темпам промислового розвитку; посилити підготовку викладацького складу та підвищити рівень викладання; узгодити стандарти професійної кваліфікації з попиту на ринку праці; забезпечити активну соціальну участь усіх секторів суспільства у вирішенні проблеми справедливості в освіті. Лише через загальну увагу та дії з боку суспільства ми зможемо досягти справедливості та розвитку в професійно-технічній освіті, забезпечити кожному доступ до високоякісних освітніх ресурсів і можливостей, а також спільно побудувати більш справедливе та процвітаюче суспільство.

Перспективи подальшої роботи вбачаємо у дослідженні впливу технологічного прогресу та економічних перетворень на покращення якості професійно-технічної освіти у відповідності з потребами національного розвитку та суспільства.

REFERENCES

1. Zhang, Y., Yao, L. (2020). Advanced concepts of degree apprenticeship system in the UK – Analysis based on

three reports from the British Universities Federation. China Vocational and Technical Education. [in English]

2. Bai, X. (2022). A study on equity in vocational education from a sociological perspective. Yale University Press. [in English]

3. Feng, Y., Yu, H. (2021). The historical evolution and path dependence of China's special education policy changes: Based on the historical institutionalism analysis paradigm. Palgrave Macmillan. [in English]

4. Ling, Y., Jin, C., Wang, L. (2023). Research on the reform of management system of higher vocational education in China based on personality standard. Current Psychology. [in English]

5. Zhang Zhen. (2020). Fences and leapfrogging: The development of ASEAN vocational education from the perspective of social equity. Comparative Education Research. [in English]

6. Xia, Z., Wang, H. (2022). An empirical study on the development of socio-industrial adaptation of vocational education in China: A case of Southwest China. Shephard-Walwyn. [in English]

7. Jin, Q. (2023). Research on the current situation and strategies of vocational enlightenment education in rural primary schools. Equinox Publishing. [in English]

8. Zhang, Y. (2022). Promoting common prosperity through educational justice – Vocational education reform to empower vulnerable groups towards common prosperity. China Higher Education Evaluation. [in English]

9. Shen, T. (2022). Research on vocational education construction based on social equity. Knowledge Library. [in English]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ШУМСЬКИЙ Олександр Леонідович – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри іноземних мов та міжкультурної комунікації Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця.

Наукові інтереси: методика навчання іноземних мов.

ЧЖЕН Міншен – аспірант Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця.

Наукові інтереси: система професійно-технічної освіти Китаю.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

SHUMSKIY Oleksandr Leonidovych – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor at the Department of Foreign Languages and Cross-cultural Communication of Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics.

Scientific interests: methodology of foreign language teaching.

ZHENG Mingsheng – postgraduate student of Simon Kuznets Kharkiv National Economic University.

Scientific interests: vocational education system of China.

Стаття надійшла до редакції 11.01.2025 р.